

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8402/2022
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник мр Драган Драгићевић, адвокат из ..., против противника предлагача Јавно предузеће „Електропривреда Србије“ Београд – Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Сабахудин Џ. Тахировић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 822/21 од 24.02.2022. године, у седници већа одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 822/21 од 24.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 33/19 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за воћне засаде на КП бр. ..., .. и .. КО ..., које су експроприсане решењем Општине Лајковац број 465-54/19-04 од 30.04.2019. године исплати и то за воћне засаде на КП бр. .. и .. КО ... који су обухваћени у сертификацији и конторли у органској производњи, 8.389.350,00 динара; за воћне засаде који нису обухваћени у сертификацији и конторли у органској производњи и за део воћног засада који се налази око стамбеног објекта на окућници на КП бр. .. КО ... 160.087,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 03.02.2021. године до исплате; ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка плати 663.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 822/21 од 24.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и решење Основног суда у Убу Р1 33/19 од 03.02.2021. године, у ставу првом изреке потврђено; ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима садржана у ставу другом изреке наведеног решења, тако што је противник предлагача обавезан да предлагачу на име трошкова

поступка плати 723.000,00 динара; ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 4.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење применом члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...18/20) на чију примену упућује члан 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, због чега нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Одељења за привреду и имовинско-правне послове Општине Лајковац број 465-54/2019-04 од 30.04.2019. године експроприсане су КП бр. .. воћњак 3. класе у површини од 0.64.56 ха, КП бр. .. воћњак 3. класе у површини од 1.05.49 ха и КП бр. .. земљиште под зградом – објектом у површини од 0.01.14 ха, земљиште под зградом – објектом у површини од 0.00.51 ха, земљиште уз зграду – објекат у површини од 0.05.00 ха и шума 3. класе у површини од 0.08.58 ха, уписане у ЛН бр. .. КО ..., као приватна својина овде предлагача АА, са грађевинским објектима и припатцима наведеним у решењу о експропријацији. У досадашњем току овог ванпарничног поступка, делимичним решењем Основног суда у Убу Р1 33/19 од 29.07.2020. године, чији је саставни део решење о исправци Р1 33/19 од 23.09.2020. године, које је правноснажно, одређена је новчана накнада коју је обавезан да плати противник предлагача ранијем власнику и то за земљиште које чине наведене катастарске парцеле, за грађевинске објекте, припатке и за трошкове пресељења, као и за дрвну масу, у укупном износу од 21.122.104,42 динара са законском затезном каматом од дана доношења решења. Предмет накнаде у решењу које се побија ревизијом су воћни засади на експроприсаним парцелама. Ради утврђивања вредности воћних засада обављено је вештачење преко вештака пољопривредне струке. Према налазу и мишљењу вештака пољопривредне струке, на КП бр. .. и .. које су по култури воћњак 3. класе у укупној површини од 1.40.05 ха најзаступљенија су стабла јабуке и крушака, при чему се између редова налазе матични жбунови вегетативних подлога јабуке, као и вегетативних подлога дуње, а постоје и два реда лешника. Реч је о органском засаду, а органска производња регулисана је важећим Законом према коме сертификацију врше одговарајућа предузећа која поседују дозволу Министарства пољопривреде РС. Предлагач је вештаку доставио, поред осталог, Уговор о вршењу контроле сертификације у органској производњи број 4/16 за КП .. и КП .. КО ..., за врсту гајеног биља и то јабука, крушака и

лешника за 2018, 2019. и 2020. годину, као и потврду о укључењу оператора у систем органске контроле закључно са 2019. године, а накнадно је достављен и сертификат о органској производњи за 2020. годину. У погледу стања воћних засада на наведеним парцелама, вештак се изјаснио да су на лицу места приметни недостаци који по мишљењу вештака могу значајно утицати на резултат тог засада детаљно наведени и образложени у налазу и мишљењу, међутим, вештак се изјаснио да издати сертификати представљају доказ о органској производњи и да вештак није у могућности да процењује да ли се ради о органској или конвенционалној производњи, јер он не контролише сертификат, његове стручне примедбе у вези воћног засада дате на основу увиђаја на терену утичу само на процену вредности воћног засада, али не и на квалификацију да ли се ради о органској или конвенционалној производњи. У погледу вредности воћних засада на наведеним парцелама вештак пољопривредне струке изјаснио се у две варијанте. У варијанти органске производње вредност засада износи 8.389.350,00 динара, а у варијанти конвенционалне производње 4.902.125,00 динара. На КП бр. .. налазе се воћна стабла која нису обухваћена сертификацијом и контролом у органској производњи и њихова вредност према налазу и мишљењу вештака износи 160.087,00 динара. Противник предлагача није имао примедбе на налаз и мишљење вештака, али је оспорио да се у конкретном случају ради о органској производњи, па је у току овог поступка покренуо и поступак инспекцијског надзора над радом сертификационе куће која је предлагачу издала сертификате о органској производњи.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, према коме предлагач поседује сертификат о органској производњи на КП бр. .. и КП бр. .. нижестепени судови су накнаду за воћне засаде на наведеним парцелама досудили према вредности утврђеној у варијанти за органске производе у износу од 8.389.350,00 динара, а за воћне задасе у конвенционалној производњи на КП .. у износу од 160.087,00 динара.

По оцени Врховног суда, приликом одређивања висине накнаде за воћне засаде нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили као у изреци побијаног решења.

Одредбом члана 45. Закона о експропријацији прописано је да накнада за експроприсани виноград или воћњак који даје плодове одређује се тако што се одреди обештећење за земљиште према члану 42. овог Закона, па се том износу дода тржишна цена неамортизованих инвестиција уложених за подизање и одржавање таквог винограда или воћњака и износ чистог приноса који би тај виноград или воћњак дао, с обзиром на своју старост и плодност, онолико година колико је потребно да се подигне и да ступи у пуну родност нов виноград или воћњак (став 1.); накнада за експроприсани млади виноград или воћњак који не даје плодове одређује се тако што се одреди накнада за земљиште према члану 42. овог Закона, па се томе дода вредност инвестиције уложених за његово подизање и износ чистог приноса који би се остварио за онолико година колико је тај виноград или воћњак стар до тренутка експропријације (став 2.); по одредбама става 1. и 2. овог члана одређује се накнада и за поједина стабла воћака и чокота винове лозе који се налазе на експроприсаном земљишту.

На околност утврђивања висине тражене накнаде за воћне засаде суд је одредио извођење доказа вештачењем од стране вештака пољопривредне струке. Вештак је налаз и мишљење дао према правилима струке, тако да су судови правилном применом одредбе члана 46. Закона о експропријацији утврдили висину накнаде која припада предлагачу. У ревизији противник предлагача понавља жалбене наводе да у конкретном случају није реч о органској производњи на КП бр. .. и КП бр. ..., због чега је он и покренуо поступак инспекцијског надзора над радом сертификационе куће која је предлагачу издала сертификате о органској производњи, што је од утицаја на досуђену висину тражене накнаде. Ови ревизијски наводи су неосновани, јер су већ цењени од стране другостепеног суда, а Врховни суд прихвата становиште нижестепених судова да вештак и судови нису овлашћени да се упуштају у анализу поступка издавања сертификата и законитост контроле и сертификације у органској производњи биљних култура и засада на наведеним парцелама предлагача, због чега није од утицаја на другачију одлуку суда ни чињеница да је противник предлагача покренуо инспекцијски надзор ради утврђивања исправности сертификата, јер је сертификате и потврде о органској производњи издало привредно друштво коме су та јавно-правна овлашћења поверена од стране Министарства пољопривреде.

Противник предлагача и осталим ревизијским наводима фактички оспорава чињенично стање које је било основ за примену члана 45. Закона о експропријацији, што не може бити ревизијски разлог у смилу члана 407. ЗПП.

Са изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи да је побиганом решењем погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Трошкови одговора на ревизију нису били нужни, због чега је одбијен захтев противника предлагача за накнаду тих трошкова, сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 165. став 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија,
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**